

**UCHWAŁA NR 24/2023
RADY NAUKOWEJ WYDZIAŁU PRAWA I ADMINISTRACJI
UNIwersytetu Szczecińskiego**

z dnia 24 lutego 2023 r.

w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne dr Magdalenie Kowalewskiej-Łukuć

Na podstawie art. 221 ust. 12 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2022 r. poz. 574 ze zm.), § 128 ust. 1 i 2 Statutu Uniwersytetu Szczecińskiego stanowiącego załącznik do uchwały Nr 58/2019 Senatu Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 30 maja 2019 r. w sprawie przyjęcia Statutu Uniwersytetu Szczecińskiego oraz § 47 ust. 1 uchwały nr 85/2021 Senatu Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 29 września 2021 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia postępowań w sprawie nadania stopni naukowych w Uniwersytecie Szczecińskim uchwała się, co następuje:

§ 1.

Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego nadaje dr Magdalenie Kowalewskiej-Łukuć stopień naukowy doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne.

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Postępowanie habilitacyjne w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte na wniosek dr Magdaleny Kowalewskiej-Łukuć w dniu 28 marca 2022 r. We wniosku jako podmiot habilitujący wskazano Radę Naukową Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego, zwaną dalej Radą Naukową.

Rada Naukowa po zapoznaniu się z dokumentacją sprawy, przekazaną przez Radę Doskonałości Naukowej pismem z dnia 20.04.2022 r. nr DRKN.Z5.400.45.2022, które wpłynęło do Uniwersytetu Szczecińskiego w dniu 22.04.2022 r., na posiedzeniu w dniu 13.05.2022 r. podjęła uchwałę nr 74/2022 w sprawie wyrażenia zgody na przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne wszczętego na wniosek dr Magdaleny Kowalewskiej.

Rada Doskonałości Naukowej na posiedzeniu w dniu 27.06.2022 r. wyznaczyła część składu komisji habilitacyjnej w postępowaniu habilitacyjnym dr Magdaleny Kowalewskiej-Łukuć, tj.

- prof. dr hab. Katarzyna Ewa Dudka (Uniwersytet Marii Skłodowskiej-Curie w Lublinie) - przewodnicząca komisji,
- dra hab. Krzysztofa Andrzeja Wiaka (Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II w Lublinie) - recenzent,
- prof. dr hab. Jerzy Wojciech Kasprzak (Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie) - recenzent,

- dr hab. Katarzyna Banasik (Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego w Krakowie) - recenzent.

Na mocy uchwały nr 115/2022 Rada Naukowa na posiedzeniu w dniu 13.07.2022 r. powołała do składu komisji habilitacyjnej: dra hab. Sławomira Żółtka z Uniwersytetu Warszawskiego - recenzent, dra hab. Marka Tkaczuka z Uniwersytetu Szczecińskiego - sekretarz, prof. dra hab. Wojciecha Patryasa z Uniwersytetu Szczecińskiego – członek komisji oraz uchwałą nr 116/2022 z dnia 13.07.2022 r. powołała pełen skład komisji habilitacyjnej.

Powołani recenzenci sporządzili recenzje zawierające szczegółową ocenę dotyczącą spełnienia przez habilitantkę wymagań wskazanych w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

W dniu 12.12.2022 r. odbyło się kolokwium habilitacyjne, w którym poza członkami Komisji habilitacyjnej uczestniczyli także członkowie Rady Naukowej w charakterze obserwatorów.

W trakcie kolokwium habilitacyjnego dr Magdalena Kowalewska-Łukuć odniosła się do uwag zawartych w recenzjach monografii habilitacyjnej, zaprezentowała swoje osiągnięcia naukowe i odpowiadała na pytania członków Komisji.

Członkowie Komisji habilitacyjnej przedstawiając swoje stanowiska, odnieśli się pozytywnie do monografii, wskazanej przez dr Magdalenę Kowalewską-Łukuć jako osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Podkreślono także potencjał naukowy Habilitantki, uznając jednocześnie jej wniosek habilitacyjny za zasadny.

W recenzjach podniesione zostały krytyczne uwagi dotyczące: wstępu i zakończenia monografii, usterek metodologicznych polegających na braku wyraźnego wskazania we wstępie hipotez czy też problemu badawczego, zbyt teoretycznego charakteru pracy, braku przykładów z orzecznictwa, w szczególności orzecznictwa Sądu Najwyższego, niewielkiej aplikacyjności pracy oraz sformułowania tytułu. Pomimo wskazanych zastrzeżeń recenzenci i pozostali członkowie Komisji pozytywnie ocenili monografię habilitacyjną.

Wskazano zasadność wyboru tematu rozprawy habilitacyjnej podkreślając, że pomimo bogatego piśmiennictwa w podjętym przez Habilitantkę zakresie monografia nie jest streszczeniem ani w żaden inny sposób nie powieli analiz zawartych w piśmiennictwie, lecz prezentuje temat winy w sposób nowatorski. Autorka znalazła dla siebie odpowiedni zakres badań tematu winy, nie pominęła jednak milczeniem istnienia dwóch ważnych monografii, lecz w kwestiach wspólnych z jej monografią dokonała rozważań polemicznych. W odniesieniu do legalnej definicji monografii naukowej stwierdzono, że recenzowana publikacja została opatrzona właściwym dla dyscypliny naukowej, nauki prawnej, aparatem naukowym, w szczególności zawiera przypisy i bibliografię. Podkreślono również, że Autorka wykazała się bardzo dobrą znajomością prawa karnego, umiejętnością abstrakcyjnego myślenia, a także zdolnością do samodzielnego prowadzenia badań naukowych. Habilitantka nie pomijała kwestii kontrowersyjnych, lecz umiejętnie powoływała różne poglądy wyrażone w literaturze. Zaakcentowano, że Autorka ustosunkowując się krytycznie do poglądów innych autorów czyniła to w sposób wysoce taktowny, co dobrze świadczy o jej kulturze osobistej i dojrzałości.

Zwrócono również dużą uwagę na interdyscyplinarność w pracy naukowej Habilitantki: połączenie prawa karnego materialnego w kontekście zagadnienia winy z kwestiami psychologicznym i w pewnym zakresie z filozofią (prof. Kasprzak, prof. Żółtek, prof. Wiak).

Zauważono, że w pracy habilitacyjnej rozwinięte zostały wątki historycznoprawne. Autorka przedstawiła genezę instytucji winy w prawie karnym, odwołując się m.in. do zwyczajowego prawa polskiego, czy prawa kanonicznego, w tym do procesu rzymsko-kanonicznego. W pracach pisanych przez dogmatyków prawa, pracach pisanych dla uzyskania stopnia naukowego doktora, czy nawet doktora habilitowanego nieczęsto się zdarza, aby autorzy przedstawiali początki opisywanych instytucji, skutkiem czego po lekturze takich prac odnosi się wrażenie, że dana instytucja powstała ostatnimi czasy i nie ma za sobą często wielowiekowej tradycji.

Po zakończonej dyskusji Komisja habilitacyjna na tajnym posiedzeniu pozytywnie oceniła przebieg kolokwium habilitacyjnego i na podstawie czterech pozytywnych recenzji oraz pozytywnych opinii członków Komisji uznała, że habilitantka spełnia wymogi określone w art. 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 ze zm. W głosowaniu jawnym (7 głosów za, 0 głosów przeciw, 0 głosów wstrzymujących się) Komisja habilitacyjna podjęła uchwałę zawierającą pozytywną opinię w sprawie nadania dr Magdalenie Kowalewskiej-Łukuć stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne i przekazała ją do Rady Naukowej.

Niniejsza uchwała została podjęta przez Radę Naukową bezwzględną większością głosów – przy zachowaniu *quorum* osób uprawnionych do głosowania.

Członkowie Rady Naukowej uprzednio zapoznali się z recenzjami, treścią uchwały Komisji habilitacyjnej z dnia 12 grudnia 2022 r. powołanej w postępowaniu habilitacyjnym, wszczętym na wniosek dr Magdaleny Kowalewskiej-Łukuć w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne, zwanej dalej „Komisją habilitacyjną”, wynikami głosowania, a także protokołem z przebiegu obrad Komisji habilitacyjnej. Przedmiotowa uchwała Rady Naukowej zapadła po przeprowadzeniu dyskusji nad treścią wskazanych dokumentów.

Sekretarz Komisji habilitacyjnej dr hab. Marek Tkaczuk, prof. US, szczegółowo zapoznał Radę Naukową z przebiegiem kolokwium habilitacyjnego i posiedzenia Komisji habilitacyjnej wskazując, że uchwała wyrażająca pozytywną opinię w sprawie nadania dr Magdalenie Kowalewskiej-Łukuć stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk prawnych została podjęta jednogłośnie.

Członkowie Rady Naukowej w swoich wypowiedziach wskazali na zasadność podjęcia uchwały o nadaniu stopnia doktora habilitowanego dr Magdalenie Kowalewskiej-Łukuć.

Podkreślono, że podczas kolokwium habilitacyjnego Habilitantka sprawnie udzielała odpowiedzi na zadane pytania i potrafiła bronić się w dyskursie naukowym (prof. Nawrocki, prof. Patryas). Ponadto dorobek naukowy Habilitantki od lat pozostaje na stałym wysokim poziomie (prof. Nawrocki).

Doceniono odwagę w podejmowaniu samodzielnych decyzji naukowych, umiejętność zmierzania się z krytyką i wzięcia odpowiedzialności za swoje działania. W dyskusji podkreślono również dojrzałość naukową Habilitantki – cechę, która jest potrzebna do kształcenia przyszłych pokoleń prawników (prof. Cała-Wacinkiewicz).

Zwrócono uwagę, że oceny wartości merytorycznej osiągnięć Habilitantki dokonane przez członków Komisji habilitacyjnej były wysokie, ale nie miały charakteru „grzecznościowego”. Wskazywano w nich pewne usterki dotyczące m.in.: tytułu, wstępu, zakończenia, czy też umiejscowienia hipotez badawczych w monografii habilitacyjnej, które jednak nie wpłynęły znacząco na meritum oceny postępowania habilitacyjnego (prof. Z. Kuniewicz).

Mając powyższe na uwadze, Rada Naukowa Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego w głosowaniu tajnym podjęła uchwałę o nadaniu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne dr Magdalenie Kowalewskiej-Łukuć.

Wyniki głosowania:

- liczba osób uprawnionych do głosowania – 13
- liczba osób obecnych – 8
- głosów ważnych – 8
- liczba głosów oddanych za – 8
- liczba głosów oddanych przeciw – 0
- liczba głosów oddanych wstrzymujących się – 0

dr hab. Zbigniew Kuniewicz, prof. US

Przewodniczący
Rady Naukowej Wydziału Prawa i
Administracji Uniwersytetu Szczecińskiego